

Himalayan Project

Nr.18. - 9. årgang - Himalayan Project - September 2007

Himalayan Project

Bank-konto: Sparbank, Skive: 8500-2651842339

Bestyrelsen:

formand: Kurt Lomborg, Kjeldbjergvej 34, 7800 Skive
☎ 97 54 53 08 - fax. 97 54 53 55 - klomborg@post11.tele.dk

Himalayan Scholarship Project

Bank-konto: Sparbank, Skive: 8500-0000502618

Scholarship-udvalget:

formand: Per Steinø, Kielgastvej 36, 7800 Skive
☎ 97 56 40 05 - apst@ringamt.dk
medlem: Kurt Lomborg, Kjeldbjergvej 34, 7800 Skive
☎ 97 54 53 08 - fax. 97 54 53 55 - klomborg@post11.tele.dk

[www . nepalhelp . dk](http://www.nepalhelp.dk)

Medlemskab af Himalayan Project!

Personligt Medlemskab: 250 Kr

Ungdomsmedlemskab: 125 Kr (studerende og unge med lav-indkomst)

Støttemedlemskab: 125 Kr

Overførsel fra konto til konto: **9260-2651842339**

Via indbetalingsfunktionen: **+73< (tomt felt) +86316536<**

Eller direkte til et af bestyrelsesmedlemmerne.

Forord

Dette nummer af medlemsbladet er sådan set specielt rettet imod alle vore scholarship donorer. Både nutidige og fremtidige. Men også til andre, som gerne vil vide mere om det, at være under uddannelse i Nepal, og om hvordan et hjørne af vores forening fungerer nede i kontornusser-detallerne.

Hvis du er fadder for et af vore børn i Nepal, så læg dette hæfte hen sammen med scholarship-papirerne og brug det som opslagshæfte, når du bliver i tvivl om en skønne dag.

Hvis du falder i søvn over de kedelige afsnit, så spring dem over og prøv det næste. Men smid det ikke ud, for måske vil du også en dag have dig et barn fra Nepal, og så er hæftet jo rart at have klar.

I øvrigt er ordet **scholarship** engelsk og betyder stipendie, legat eller studiestøtte. Vi bruger også ordet Fadderskab, men vores program handler kun om hjælp til uddannelse, hvor en fadder snarere yder personlig hjælp. Desuden forstås ordet scholarship over hele Jorden.

Himalayan Scholarship Project

af Papa Kurt Lomborg

Det hele startede i 1993 på vores første trekkingtur i Nepal. Vor unge guide-assistent, Kaji, indyndede sig gevaldigt og på forskellig vis fik han forklaret os at han behøvede hjælp for at kunne studere videre i Kathmandu. Vi besøgte også hans fattige hjem og snakkede med nogle af hans lærere, og ingen tvivl om at han var godt begavet. Så han fik studiestøtte tilsendt fire gange årligt indtil han blev Bachelor. Og så rejste han til New York, hvor han blev opvasker og siden taxi chauffør, hvilket han stadig er. Hvordan han fik råd til en flybillet? Han havde indyndet sig hos 4 donorer og sparet op.

På alle vore efterfølgende rejser til Himalaya, hvor vi

inviterede venner og bekendte med, var der altid nogen der faldt for en fattig nepaleser, og ville give studiestøtte til dem selv eller deres børn. Så kunne vi jo lige så godt samle pengene sammen og sende dem samlet; især for at deles om bankomkostningerne - og så havde jeg pludselig organiseret et lille projekt.

I 1998 stiftede nogle stykker af os **Himalayan Project** med det formål at etablere Chhimbu Primary School; men så overtog Skivehus Rotary Klub dén opgave, og vi kunne koncentrere os om andre ting. Mellem en masse andre småprojekter udviklede scholarship programmet sig, samtidig med at vi høstede erfaringer og viden om skole-

systemet og menneskene i Nepal.

Nepal er et ekstremt fattigt land, hvor kun få familier har råd til den luksus at have studerende børn. Mest fordi landet ikke har ret mange naturlige indtægtskilder. Nogle af de største er U-lands-bistand, turisme - og, ja, østudiestøtte. Når de unge fløse hyggesnakker med hinanden på trekket, i lodgen, i teltet, om lejrbalet eller derhjemme i landsbyen, så er det naturligt nok ofte om deres erhvervsmuligheder. I Nepal, og især på landet, er lønarbejde så sjældent, at den altdominerende indtægtskilder er os blege turister fra det kolde Nord med de varme hjerter.

Vi fik flere og flere børn under vingerne. De fleste var virkelig værdigt trængende med god begavelse og ringe økonomi, men enkelte af dem viste sig at være knap så fine i kanten, ligesom vor egen Kaji, hvor forholdet til donoren nærmest var en slags udnyttelse af godtroende. Og så viste det sig, at min betroede medarbejder i Kathmandu brugte vores scholarshipkasse som kassekredit. Forsinkede udbetalingerne og lånte af kassen. Da jeg endelig opdagede det og klappede kassen i, viste det sig at vi var hans sidste livline, for han gik øjeblikkeligt konkurs. Sammen med en masse nepalesiske kreditorer, måtte også vi vinke farvel til et større beløb, tretten tusinde. Men vore stakkels børn kunne jo ikke gøre for det, så vi rekonstruerede og fik en overgang praktisk hjælp af en lokal dansker. Indtil jeg fik etableret en demokratisk lokal organisation, HCDO, som overtog opgaven under ledelse af en af vore ðegne børn Namgyal Jangbu Sherpa. Vi ansatte en kontordame, Prakriti Bhattarai, til det praktiske.

Sammen med Namgyal lærte jeg at se forskel på rigtig fattig og bare fattig, og besluttede at målrette vor hjælp til de rigtig fattige, og de, hvis liv er kommet i katastrofe på grund af sygdom, død, druk, skilsmisse, handicap og andre forhold, som i et land uden socialhjælp fører direkte lukt i en eller anden afgrund. Men vi besluttede at vores scholarship ikke er socialhjælp. Det skal være hjælp til selvhjælp. Det skal være hjælp til uddannelse eller anden dygtiggørelse. Gerne en uddannelse, som kan bruges i lokal-samfundet og som kan være med til at skabe udvikling lokalt. Vi har stadig unge støttemodtagere, som imod aftale ikke bruger deres støtte til uddannelse, men blot som en ekstra indtægtskilde. De bliver sagt op. Vi har også fået en anden ny erfaring. Alle unge ude på landet vil til Kathmandu og studere, fordi samfundet ude på landet er stivnet i mangel på udvikling. Men ikke alle er intelligente nok. De klarer sig dårligt, bliver ikke ret meget klogere, får dårlige vaner og må til sidst opgive og vende ludfattige tilbage til en landsby, som havde forventet at få en business tycoon hjem. Så også på landet står de foran en ny nedtur. Vi har derfor nu besluttet, at vi vil kræve en vis intelligens, en vis almen viden og rimelige eksamenskarakterer før vi kan anbefale videregående

studier til vore børn.

Så gik HCDO hen blev skødesløse og ligeglade med vores arbejde. Det var kun Namgyal og Prakriti, som arbejdede samvittighedsfuldt og seriøst med alle vore projekter. Til sidst blev HCDO så meget en klods om benene, at vi besluttede at etablere **Himalayan Project Nepal (HIPRON)** med en udnævnt bestyrelse og ansat personale.

Vi har nu så mange børn at regnskabet er blevet et arbejds-mæssigt problem, fordi vi mangler en effektiv database at integrere med regnskabet. Det er vi nu ved at få lavet af dygtige programmører i Nepal, så regnskabet real time kan ligge frit tilgængeligt på Internettet.

I skrivende stund sikrer vi uddannelse og et håb for en bedre fremtid for **137 børn**. Heraf 106 ude i Upper Solu - 18 fra Upper Solu som nu er studerende andetsteds - 9 børn med forbindelse til Upper Solu men bosiddende i Kathmandu. Og 4 som ikke har forbindelse til Upper Solu. Og så har vi lige åbnet en afdeling i Tyskland, i Schwerin, med 19 børn. I 2006 sendte vi 105.000 kr afsted til Nepal som studiestøtte og regner med 130.000 kr i 2007..

Og det er hvor vi står i dag, midt i 2007. Himalayan Scholarship Project er stadig baseret på én eneste persons ulønnede arbejde. De få, som har meldt sig som hjælpere og støtter, opgiver igen, når de oplever hvor mange facetter, der er i projektet, og hvor mange forskellige forhold der skal tages hensyn til og holdes styr på, når man arbejder med mennesker. Ikke to af vore børn er bare så nogenlunde ens. Ikke to af vore børn stammer fra eller har samme vilkår. Alle er unikke og i alle forhold skal vi tilpasse systemet efter hver enkelt og dem allesammen på samme tid. Men når det så i det store og hele lykkes, så er det det hele værd. Især hvert efterår når jeg rejser ud og hilser på hvert eneste af vore børn; det er mig en meget stor glæde og fornøjelse. At se smilet i et ellers af skæbnen alvorstynget barn og at mærke at smilet er direkte og personligt. Det skaber familiære bånd.

Men alligevel et lille hjertesuk. Jeg bliver jævnligt spurgt: ðHvad nu når du ikke kan mere?ö Jeg ved det ikke! Jeg sørger for altid at have orden i papirerne og computeren. Min kone ved hvor det hele kan findes. Men hvem kan - og vil - samle det op? Hvis ingen melder sig, så vil det hele ophøre en dag, og måske med ét slag, og det ville være rigtigt synd. Hvor kunne det dog være helt fantastisk, hvis der var én eller flere, der allerede nu havde lyst til at hjælpe til. Ikke en som vil revolutionere og sætte mig yderligere i arbejde, men bare hjælpe lidt til med regnskab og papir og måske tage med derom. Og selvfølgelig gerne en, som er væsentlig yngre end mig.

Hvis du kan mærke noget spire indeni dig, så kontakt mig.

OPBYGNING

Himalayan Scholarship Project (HSP) er i Danmark økonomisk helt adskilt fra Himalayan Project (**HP**), men

i Nepal blandes de to økonomier sammen i **HIPRON**, som kun har én kasse, som de selv administrerer men med

retningslinier fra HP og med regnskabsmæssigt ansvar i forhold til HSP og HP.

HSP koncentrerer sig 100% om driften af scholarship programmet. Der overføres aldrig penge fra HSP til HP. Når man er Donor i HSP er man således *ikke* automatisk medlem af HP og får således *ikke* automatisk medlemsbladet tilsendt.

HP står for foreningsdriften og med afvikling af projekter i Nepal, og vil normalt ikke kunne overføre økonomi til HSP. De som ønsker at støtte foreningen og det bredere arbejde i Solu blandt andet med udbygning af dit barns skole skal således tegne sig som medlem. Et ordinært personligt medlemskab koster 250 kr/år; men der er rabat til unge studerende så det koster 125 kr/år. Et støtte-medlemskab, der kun støtter foreningsdriften, koster 125 kr/år. Medlemskab tegnes ved indbetaling af

kontingentet til HP's bankkonto hos **Sparbank i Skive: 8500-2651842339**

I Nepal administreres scholarship af Himalayan Project, Nepal (HIPRON), som er en organisation med en ansvarlig bestyrelse på 7 personer, som er udnævnt eller godkendt af HP. Bestyrelsen arbejder ulønnet. HIPRON og HP udnævner i fællesskab én eller to kontorfolk, som tager sig af alt det praktiske, og som får løn. HIPRON opretholder et kontor og mødelokale, som ligger i bydelen Lazimpat i det indre Kathmandu, ganske nær Den Danske Ambassade. For detaljer, se hjemmesiden. Desuden driver HIPRON en 'Upper Solu Runner Service', som sørger for fordelingen af vor støtte til børnene ude imellem bjergene. Samtlige HIPRON's indkomster, som skal dække disse udgifter, kommer fra HP og HSP.

STRUKTUREL METODE

Næsten alle andre fadderskabsprogrammer, og i hvert fald de største, har en gruppe Donorer, som alle indbetaler det samme faste beløb hvert år, som puttes i en fælles kasse. De har også en gruppe Modtagere, som får udbetalt forskellige beløb, afhængigt af deres behov, og resten af pengene går til administration og til at forbedre deres skole eller levevilkår. De Donorer, der ønsker det, får overdraget et navn og en adresse på en Modtager, som de kan kommunikere med. Det fungerer godt og er relativt

nemt at administrere. Forretningsgangen er 'Donor-Administrator-Modtager'.

Vores metode er direkte 'Donor-Modtager' med ekstern Administrator. Det vil sige, at det som du indbetaler går direkte til dit 'Barn'. Men det betyder også, at hvis du ophører dine indbetalinger, så ophører også studentens udbetalinger. HSP har ikke en kasse der kan overtage dine forpligtelser.

ØKONOMISK METODE

De fleste fadderskabsprogrammer har en fast donationsstørrelse på omkring 2000 kr/år. Men da vores program er individuelt er priserne lige så forskellige som børnenes situation.

I. Scholarship-beløbet

Det beløb, som du indbetaler, tilfalder dit barn. Ubeskåret og før eller senere. Beløbet sættes ind på 'Donor-Modtager's Konto i 'HSP-Bank', og udbetales i forhold til aftale mellem Donor og Modtager. Nogle Donorer aftaler selv direkte med deres 'Barn', men de fleste lader HSP forhandle med studenterne som derefter får godkendelse hos Donoren. Beløbsstørrelsen varierer fra 500 kr/år op til 6.000 kr/år; men lad mig lige vente med at forklare dette til senere i hæftet, når jeg har fået forklaret nogle af de andre faktorer, der spiller ind.

II. Foundation-beløbet

Dette beløb udgør 10% af scholarship-beløbet. Dette beløb tilfalder ikke din Student. Men det bruges alligevel til Studenterne. Hvis fx en af vore Modtagere pludselig har brug for et ekstraordinært beløb, så kan vi tage fra 'Fællesskassen' i stedet for at spørge Donoren. Fonden har også været brugt som sikkerhedskasse for valutatab. Det er også fællesskassen, der har betalt udviklingen af det internetbaserede regnskabsprogram. Men fællesskassen er også blevet suppleret af de valuta-gevinster, der har været i den årelange periode, hvor dollaren har været på nedtur. Mange Donorer runder indbetalingsbeløbet op eller indbetaler ekstra. Disse donationer havner også i denne kasse til fælles bedste.

III. Administrations-beløbet

Det koster penge at sende opkrævning og informationsmateriale ud til Donorerne; men mindre jo flere børn du støtter - derfor giver vi rabat ved flere Børn. Der er bankomkostninger ved at overføre penge til Nepal. Det koster at have et kontor i Kathmandu, også selv om dette deles med HP. Det koster at have administrativt personale i Kathmandu. Det koster at få vores Ordonnans til at tage ud i Solu og uddele støttebeløbene til jeres børn og at afgive rapport.

Den eneste administration der ikke koster noget er den danske administrator. Han knokler gratis fordi han kan li' det og fordi han kan li' Donorer og fordi han elsker alle jeres børn. Måske skal han en skønne dag til at have noget hjælp til dette arbejde; men det problem udsætter vi lidt endnu.

Administrationsbeløbet ligger fast så længe HSP's samlede indbetalte administrations-beløb balancerer med administrations-udgifterne. Omkostningerne stiger langsomt år for år, men dette balancerer op med at jo flere børn, jo billigere per barn. I 2007 udgjorde HSP's administrations-omkostninger kun **8%** af den samlede omsætning.

Det har altid kostet det samme, om du får halvårs- eller helårs-opkrævning, nemlig 150 kr/år. Men fremover bliver det lidt dyrere med halvårs-opkrævning, nemlig 200 kr/år eller 100 kr/halvår.

Der er **rabat**, når du har mere end ét barn, så prisen er

VALUTA

Den nepalesiske valuta hedde ðNepali Rupeeö og forkortes ðNRsö/ðNPRö og det er Jordens femtesvageste valuta. Så svag en valuta skal binde sig til en stærk, og i vor spæde start var det US\$, der var Nepals valuta-anker. Derfor var scholarship-beløbet angivet i US\$, for på den måde kunne vi sikre at vore børn fik et nogenlunde konstant beløb udbetalt. Men siden er US\$'s værdi gået ned i forhold til Euro med 35%. Det har betydet at for Donoren er scholarship-beløbet blevet billigere med 35%. Og det er jo bare skønt, så længe NRs har holdt sig konstant, så modtageren har fået det samme.

Men nu har Nepal opnået så meget valutarisk anerkendelse, at de kan forholde sig til realværdier, og deres \$-kurs er faldet med 10%, hvilket jo går ud over vore børn.

Derfor går vi per Maj 2008 over til at afregne scholarship direkte i Danske Kroner. Da vi aldrig har taget hensyn til Nepal's inflation, som de sidste år har været ca 10-15% for de forbrugsvarer, som vore børn skal leve af, vil nogle af scholarship-beløbene samtidig blive reguleret op med omkring 15-25%.

Overgangen til DKr bliver også ekstra aktualiseret af at vi i 2007 har etableret en underafdeling af HSP i Schwerin i det gamle Øst-Tyskland, og det ville jo være helt håbløst at holde regnskab med þ til Kr til \$ til Rs.

Desværre betyder det også at HSP ikke længere kan score kassen når dollaren svækkes.

Administration har altid været beregnet i Danske Kroner.

OPKRÆVNING

Der sendes kun opkrævning ud 2 gange årligt i februar og august. De Donorer, der ønsker kun at indbetale én gang årligt (det gør 80%), vil alle få opkrævningen i februar-marts, der er vores hovedtermin. Der vil i 2008 blive indført et lidt højere administrationsbidrag for 2 årlige opkrævninger. Du kan til enhver tid skifte mellem halv- og hel-årlige terminer.

Betalingsfristen er altid **STRAKS**. Tidligere fik Donorerne 1-2 måneder til at indbetale; men det er en tiltagende stor tidsmæssig belastning for jeres gratis-arbejdende administrator, at jeg skal holde øje med indbetalinger over flere måneder. Derfor vil jeg så

mindeligt bede DIG om, at betale støtten lige så snart DU har modtaget opkrævningen. Det vil give mig en uges heftig arbejdsindsats, men så er det overstået.

Restancer og rykkerudsendelse burde ikke være noget der forekommer i forbindelse med frivillige bidrag, og slet ikke når de indebærer frivilligt arbejde. Somme tider har jeg lyst til at droppe at sende en påmindelse ud; men så kommer jeg til at tænke på det forundrede ansigt, der vil blive stillet op i Nepal, når der kommer besked om at kassen ikke er blevet fyldt op i tide. Tving mig ikke til at indføre rykkergebyr - please!

SKATTEMÆSSIGT FRADRAG

Reelt set giver ligningslovens §8A og §12 adgang til fradrag for scholarship-beløb udover 500 kr og op til 13.600 kr/år. Men det kræver selvfølgelig at flere betingelser er opfyldt. Først at HP har over 300 medlemmer - i skrivende stund er vi 219 medlemmer. Dernæst at HSP skal indberette støttebeløbet til Skattevæsenet inden 20. januar med CPR-nummer og det

hele. Hvilket vil være en administrativ nyser, som jeg skal have hjælp til. Enten frivillig hjælp eller betalt hjælp. Under alle omstændigheder vil administrations-beløbet stige, og måske så meget at det vil æde skatte-gevinsten på de små scholarship. Når vi runder 300 medlemmer vil vi overveje situationen og sende et tilbud ud til alle Donorer om, at de kan tilslutte sig denne ðIndberetnings-Serviceö.

OVERFØRSEL

Der overføres scholarship fra HSP til HIPRON hver tredje måned per den første i Maj & August & November & Februar, og **kun** disse fire gange. Grunden til at der ikke overføres ind imellem, er igen den gratis arbejdskraft, men også bank-omkostningerne. Måske vil vi fremover, når der er mange flere scholarship, og der kan betales for kontorhøjelp, blive tale om fx månedlige overførsler. Hvis du ønsker at overføre presserende beløb

ind imellem, så kan du sagtens selv overføre til HIPRON's konto i Kathmandu. Efter at vi skiftede til ðStandard Chartered Bank Nepal Ltd.ö har det fungeret yderst stabilt og effektivt. Og så kan der overføres direkte fra de fleste danske banker til ðHIPRON Ac.No. 18-1802127-01, Lazimpat Branch, Kathmandu, Nepal, SWIFT-code: SCBLNPKAö. Men husk at give mig eller vore folk i Nepal besked før du overfører.

DISTRIBUTION

I Nepal er lørdag fridagen og søndag er første arbejdsdag i ugen. Derfor ligger det fast, at vore børn i Kathmandu møder op den første lørdag i hver måned for at modtage deres støtte. Det er ikke altid så let for dem, for den nepalesiske kalender er ikke den samme som

vores.

Ofte er det en hel familiebegivenhed, hvor forældre og søskende møder med. Normalt er det Namgyal Jangbu Sherpa, som står for distributionen og han har været med

lige fra begyndelsen, så han kender dem alle og er god til at give en formaning eller et godt råd. Hvis børnene har problemer, så fungerer Namgyal også som socialrådgiver, psykolog og pædagog. Vi har haft andre til at hjælpe ham i perioder, men i øjeblikket er han alene om det.

Namgyal er 27 år og studerer Social Science på Tribhuvan University. Han er ældste søn fra Mopung og måtte som 14-årig overtage det mandlige ansvar for familien, da faderen døde efter et års sygeleje efter at have fået et træ i hovedet. Efter et par år kunne hans bror og søstre også tage ansvar, og Namgyal så sin chance til at genoptage sin skolegang. Fra denne periode lærte han øfattigdommens smerte at kende. Så skaffede jeg ham to Donorer, og med stor nøjsomhed og arbejdsomhed har han med denne hjælp formået at arbejde sig frem. Han har gennem hele sin opvækst og nu ungdom bevaret den primitive ærlighed og medmenneskelighed, som kendetegner det intelligente menneske som kender til bunden af samfundet. Det har givet ham mange knubs i mødet med mere grådige medborgere; men det kan ikke bevæge ham væk fra den rette vej. Uden ham havde vi ikke noget Himalayan Project. Hvis du nogensinde skulle få lyst til at takke en eller anden for dit scholarship, så

send takken til Namgyal

Upper Solu Runner Service

En gang i kvartalet går Namgyal en runde i Upper Solu som vores Runner. Den danske oversættelse af Runner er nærmest Ordonnans, Løber, Budbringer, men ikke Postbud, da han skal meget mere end bare overbringe konvolutter. Han afleverer støtten spørger ud om gøren og laden. Ser efter om pengene bliver brugt til sit formål. Spørger i skolen, hvordan det går og kontrollerer protokollen og karakterbogen. Giver råd og vejledning. Det er også ham, der slæber dine gaver og breve med ud på landet og tager nye med tilbage til dig, og ind imellem får tid til at oversætte dem for både dig og vore børn.

Ud over at uddele scholarship, så har han også til opgave at holde øje med alle vore andre projekter i området. At kontrollere regnskab, at skrive rapporter, at føre byggetilsyn, at beskrive nye projekter, at rådgive og vejlede projektmagere, skolelærere, politikere og alle andre som har med HP at gøre. Derfor kommer hans aflønning og udgiftsdækning for disse ture nogenlunde ligeligt fra HP og HSP.

REGNSKAB

Når Namgyal har fordelt månedens støtte, skriver han detaljerne ned i et regneark, og mailer det til mig. I starten var det simpelt og nemt at arbejde med; men med alle de børn vi støtter nu, er det en sag på flere sider, hvor selv den mindste fejl vil vifte sig ud i systemet. Derefter overfører jeg alle hans data til det samlede regnskab, som også er et regneark, som har udviklet sig til et monster af rang. Også her vil bare små bitte fejl i arkets struktur eller indtastning føre til timevis med at afsøge fejlkilden. Det går endnu, men ikke ret meget længere. Når jeg overkommer det, uploader jeg regnskabet på hjemmesiden, hvor du kan hente det og se alle økonomiske detaljer.

Men jeg håber snart at kunne indvie vores nye regnskabsprogram med den aller-nyeste databaseteknologi. Det ville være ubetaleligt her i Danmark, men ikke i Nepal. Vores nære forbindelse til computerinstituttet SeaGate i Kathmandu, gør at vi får udviklet

programmet meget overkommeligt. Det mest geniale ved programmet er, at det udvikles i et internet-baseret programmerings-sprog, så al indtastning kommer til at foregå i Kathmandu over internettet på en server i Danmark, og således at enhver til enhver tid kan åbne dette regnskab og se detaljer. Donorer og Modtagere vil få adgang til næsten alle detaljer. Mens alle andre kun vil få adgang til overordnede informationer. Det vil aflaste mig enormt og tilbyde en helt unik åbenhed om HSP, som vil vise enhver at den tillid du som Donor har til os er berettiget. Programmet kommer til at ligge på www.nepal-dk.dk

Regnskaber opgøres årligt efter årsskiftet og godkendes af HP's interne revisor. Det fremlægges på HP's årlige general-forsamling, hvor det skal opnå godkendelse. Årsregnskabet ligger i sin fulde version tilgængeligt på vores hjemmeside.

KULTURFORSKEL

Generelt er nepalesere i alle aldre lidt tilbageholdende og generte; men med en meget stor interesse overfor andres menneskers allerdybeste sider, som de hilser velkommen med meget stor varme og imødekommenhed, krydret med store og ægte smil.

Selvfølger er der kulturforskelle, men slet ikke så meget som du tror. Det at være menneske er meget større en den smule kultur, der er puttet oveni. Men der er mange ting i din danske hverdag, som du bare finder helt naturlige, som en nepaleser aldrig har hørt om. Men omvendt er en nepalesers hverdag også så forskellig fra din, at du næppe gør dig begreb om det. Især er deres liv så bøvlet, at de på mange måder prøver at undgå det

værste. Men de ved det ikke altid, for sådan er det jo bare.

Derfor finder de fleste det svært at skrive sammen, for hvad skal man egentlig skrive, som man kan forvente at modparten forstår. Nepaleseren vil også være lidt bange for at du skal finde ham/hende lidt dum og primitiv, fordi de jo gerne øvede, at vi er så meget mere udviklede end dem. De er også ofte noget flove over deres engelskunderskaber. Men skriv om dig selv og hvad du laver. Hellere om hvordan du dyrker kartofler, end om hvordan du udfører udviklede opgaver og servicefunktioner, og stil spørgsmål. Før eller siden kan der blive en god og spændende korrespondance for jer begge.

NAVNE

Mange har bemærket, at der kun er få forskellige efternavne, og at fornavnene også er mere eller mindre ens. Nepal er et ægte multikulturelt samfund, med mere end 40 dybt forskellige etniske grupper, der taler fuldstændigt indbyrdes forskellige sprog. Grupperne er igen underopdelt i forskellige slægtsgrupper. Efternavnet henviser til disse grupper. Den der hedder Tamang tilhører Tamang-folket, Rai tilhører Rai-folket, Sherpa tilhører Sherpa-folket, men det gør også den der hedder Lama, men blot af en anden gren. Svarer til at du hedder Dansker til efternavn, men nogen af os hedder Sjællænder, men er ligegodt dansker.

Det ene fornavn får barnet straks efter fødsel. Det er simpelt hen ugedagen for deres fødsel (se hjemmesiden). I mange landarbejder-familier sker der ikke videre i den sag. Men de fleste fejrer en slags barnedåb, når de kan se, at barnet er stærkt og vil overleve. Så får de tilnavnet Smukke, Stærke, Guddom-melige, Storartede, Tordenkile eller lignende forpligtende navne.

Disse navnesammenfald har bevirket en del forvekslinger gennem tiderne; især ude i Solu. Så når du henvender dig til os om dit barn, så husk også at notere barnets løbenummer.

SKOLESYSTEMET

De fleste børn i Nepal har efterhånden adgang til de tre første klassetrin, kaldet **Pre-primary School**. Nogle dog med 1½ times gang eller mere mellem hjem og skole. Nogle børn bliver lidt gamle før de bliver lukket alene ud på den lange skolevej, men langt de fleste børn starter i første klasse når de er 6 år gamle. Nogle skolebørn tager deres småsøskende på 3-5 år med i skole, da det jo er deres pligt at passe dem, mens forældrene er i marken. Derfor er skolerne i Nepal nu begyndt at etablere børnehaveklasse, kaldet **Kinder Garden**, som dog stadig må indlemme endnu yngre småsøskende, så nogle skoler ligefrem etablerer Under/Lower Kinder Garden klasser.

Det har været en del af blandt andet Danida's strategi for støtte til undervisningen i Nepal, at disse Pre-primary skoler skulle ligge tæt, og at alle børn har ret til at modtage gratis undervisning på dette niveau.

I virkeligheden underviser langt de fleste underskoler op til 5. klasse og kaldes **Primary School**. De fungerer stort set som ovenfor nævnt, men kan stille lidt større krav om skoleuniform og undervisningsmidler, så der kan blive tale om mindre udgifter for familien.

For hver gang der er 3-5 underskoler er der en **Secondary School**, som underviser op til 10. klasse. Det vil sige at mange børn får ret langt til mellemskolen, men kan alligevel normalt bo hjemme. Men undervisningskvaliteten ude på landet er ikke altid ret høj, så undervisningsmyndighederne stiller ret store krav til en skole for at ville godkende den til dette niveau. Derfor møder man ofte i stedet **Lower Secondary School** hvor undervisningen stopper ved 8. klasse, som kan afsluttes med en mellem-skoleeksamen. Men ofte kan skolen ikke engang godkendes til dette niveau og slutter allerede efter 7. klasse.

Hvor befolkningsgrundlaget er stort nok, og hvor skolen efterhånden kan vise gode resultater og en vis kvalitet, kan den opgraderes til **Secondary School**, som med sin 10. klasse kan sammenlignes med en Realskole. En realeksamen kaldes **S.L.C.** (Secondary Level Certificate / School Leaving Certificate) og er et anerkendt eksamenspapir, som kan give studenten adgang til videregående uddannelse og

flere jobmuligheder. På mellemskoleniveau kan skolen godt tage studieafgifter af eleverne, men sjældent så alvorligt.

I hvert distrikt er der normalt kun en **Higher Secondary School** også kaldet **Campus** eller **10+2** hvor der undervises op til 12. klasse. Kan måske sammenlignes med en lille smule studentereksamen. For Solu-Khumbu's vedkommende ligger Campus i distriktshovedstaden i Salleri, og det vil sige, at bortset fra studenterne i Thamakhani-dalen, så skal de flytte hjemmefra. Værelse og egen husførelse koster naturligvis mere end at bo hjemme, også selv om børnene hver fredag aften tager hjem, for søndag morgen at møde i skolen igen med en lille sæk madvarer hjemmefra. Men desuden er prisniveauet en del højere i Salleri end ude på landet.

Alternativt til Campus i Salleri skal de tage den helt store flytning og tage 10+2 på College i Kathmandu, hvilket dog igen øger udgiftsniveauet betragteligt. Men heller ingen tvivl om, at kvaliteten af undervisningen er væsentlig bedre i storbyen, ligesom der kan vælges mellem flere intermediate Fakulties. I princippet kan der vælges Humaniora (I.A.), Handelsskole (I.Com.), Videnskab (I.Sc.), Undervisning (I.Ed.) eller Sygepleje.

Den videre uddannelse foregår i Kathmandu. Der er ét offentligt **Universitet** og adskillige private. Og her er der endnu flere fakulteter at vælge imellem. De private institutter tager højere studieafgifter end det offentlige, men søgningen på det offentlige er stor og dermed også adgangs-begrænsningen. Universitetsuddannelsen starter med en Bachelor uddannelse i 3-5 år og kan afsluttes med en Masters uddannelse der varer 2 år, der afsluttes med en hoved-opgave. Og så er der endelig PhD uddannelsen, der afsluttes med en doktorgrad. Fakulteterne er Humaniora (B./M.A.), Handel (B./M.Com.), Administration (B./M.B.A.), Virksomhed (B./M.B.S.), Videnskab (B./M.Sc.), Medicin (M.B.B.S.), Ingeniør ((B.E.), Staff Nurse (B.N.), Undervisning (B./M.Ed.), Uddannelsesteori (B./M.A.Sc.), Jura (B./M.L.) og Retsvidenskab (L.L.B.). Eksaminerne kaldes her Board Exam.

EKSAMENSPAPIRER

Når du som Donor skal vurdere om du vil fortsætte støtten til dit barns videregående uddannelse, så er

eksamenspapirerne dit bedste vurderingsgrundlag. Eksaminerne er godkendte og kontrollerede af eksamenskommissioner under undervisningsministeriet og de lokale myndigheder, så det er et nogenlunde ensartet grundlag de giver for vurdering. Selvfølgelig kan dit barn godt være mere begavet end papirerne fortæller, for hvordan kan en eksamen i engelsk forløbe, når dit barns modersmål er fx sherpa, og er blevet undervist af en lærer der taler nepali af rimelig kvalitet, men et meget ringe og uforståeligt engelsk. Men når jeg sammenligner børnene på en skole, der er undervist under ens vilkår, så vil jeg alligevel vove at lægge vægt på resultatet.

Hvert enkelt fag kan give op til 35 eller 50 eller 65 eller 100 point. Og det er det samlede antal point, som eleven har opnået ud af det samlede mulige pointtal, som afgør hvilken kategori eleven falder i. Grænsen mellem de

enkelte kategorier bliver højere jo højere uddannelsesniveau, men også jo bedre en uddannelsesinstitution man er udgået fra (fx ligger grænserne højere i Kathmandu end ude i Solu). Desuden fortæller eksamens-papiret ofte hvad nummer eleven er i klassen.

Op til 12. klasse deles resultaterne op i 5 kategorier: Distinction med over 80% af samtlige mulige point og ses meget sjældent hos fattigbørn ude på landet. First Division går fra 80% ned til 60-65%. Second Division fra 60-65% ned til 50-55%. Passed (Third Division) fra 50-55% ned til 40%. Og Failed med under 40% og klassetrinnet skal gås om. Også på enkeltfagsniveau dumper de, men kan gå faget om indenfor en måned. Hvis de dumper i mere end et fag skal hele klassetrinnet tages om.

HVEM KAN ANSØGE?

Vi stiller det krav til ansøgeren, at hvis familien kan klare opgaven selv, så skal de ikke ansøge om studiestøtte. Vi får gerne de lokale skolelærere til at hjælpe os med at udvælge de rette kandidater. Og det går egentlig ganske godt, selv om læreren somme tider falder for et pres fra folk, som han skylder en tjeneste. Her er det en fordel, at Namgyal efterhånden kender alle og enhver i Solu, så han kan dæmme op for det værste. Og han har en for Nepal så sjælden egenskab som ubestikkelighed. En masse mennesker skylder ham, men han skylder ingen, og har intet gjort som kan danne baggrund for afpresning.

Men så dispenserer vi somme tider alligevel, for ind

imellem finder vi et lysende hoved, hvis intelligens skal have lov til at blomstre. Måske har familien råd lige nu, men ikke om nogle år. Måske har familien lige netop råd, men vi kan give det lille ekstra skub, der fjerner bekymringerne. Det er meget tydeligt, at de opvakte børn tager vores støtte som et tegn på, at de er specielt udvalgte til at påtage sig en forpligtelse. Selv vrangvillige forældre kan ikke holde dem tilbage. Det betyder virkelig noget for dem, at et menneske på den anden side af Jorden interesserer sig for dem og opmuntrer dem.

STUDIESTØTTE ELLER SOCIALHJÆLP

Vores fadderskabsprogram handler om studiestøtte. Men det er støtte til de børn og unge, som kommer fra så socialt svage kår, at de ikke ville kunne klare det uden din hjælp. Kan familien klare det selv, så skal de gøre det, og vi træder ud igen.

I samfundet Nepal finder der intet der bare ligner fattighjælp, socialhjælp, brandfor-sikring, ulykkesforsikring, rateforsikring, gruppeliv og alt det andet, som vi bare betragter som selvfølgelig rettigheder. En fattig families øpensionsopsparingö består i at sætte børnene godt i vej. Familiebåndene og -forpligtelserne er meget stærke især fra børn til forældre. Også mellem søskende, bedsteforældre børnebørn er båndene stærkt forpligtende. Det fortsætter videre ud over fætre og kusiner til grand samme, onkler og tanter og en masse andre forbindelser, som vi slet ikke har ord for i vores sprog. For eksempel har bedsteforældre ubegrænset pligt til at adoptere et forældreløst barnebarn. En onkel har kun pligt til at sikre hans overlevelse i nogle år frem, mens en grandonkel kun er forpligtet i den akutte situation.

Derfor ender din studiestøtte alligevel med at blive en indirekte socialhjælp. Men direkte socialhjælp yder vi

ikke. Hvis vores barn ikke er studieegnet, så stopper støtten uanset, hvor sølle det hele er. Hvis huset brænder, så er vi ikke forpligtede til at hjælpe. Men på den anden side, så er der donorer, der bliver bløde om hjertet og gerne vil støtte ekstra-ordinært - og så giver HSP da også en hånd med det praktiske i den forbindelse.

Men af nogle ömisö-bruges støtten som socialhjælp. Det kan være familien der tager pengene hjem og lader dem indgå i husholdningen. Det har vi ikke det store problem med, når bare studenten får lov at gå i skole, at lave sine lektier, at klæde sig ordentligt og i det hele taget har lyst til, og får lov til, at være student. Det kan også være den unge som indskriver sig på en læreanstalt og tager et enkeltfag, men ellers går og hygger sig eller bruger din støtte som supplement til et job.

Det er vanskeligt at skelne, hvornår det er det ene eller det andet. Vi skal nok holde øje med hvad pengene bliver brugt til, og at der bliver studeret seriøst, og hvis vi fornemmer at vores grænser er overskredet, så meddeler vi det til dig. Så er det op til dig at afgøre om også dine grænser er overskredet. Lader du dit gode hjerte løbe af med dig, så accepterer vi også dét.

HVAD KOSTER ET SCHOLARSHIP?

De grundvilkår, som afgør prisen, er de omkostninger som familien har ved at sende deres barn i nærmeste

skole. Op til 10. klasse er det meget begrænset hvad der skal betales af skolepenge. I de højere klassetrin kan der

blive tale om lidt ekstra skolebøger, som ikke betales af det offentlige. I de fleste skoler forlanges kun én skoleuniform per år, men i nogle forventes både let sommeruniform og en varm vinteruniform. Men for ikke at slide for meget på uniformen skal de også have hjemmetøj og jo større og ældre de bliver, jo dyrere er et sæt tøj. Nogle børn har 1-2 timers gang til skolen og det samme hjem igen, og de har jævnlige brug for gode sko. Men hvis der bliver længere til mellem- eller real-skolen, så skal de bo udenfor hjemmet og betale husleje og mad. Og hvis skolen ligger i distriktshovedbyen Salleri så er leveomkostningerne noget højere end ude på landet. Og endnu højere hvis de går i skole i Kathmandu. I hovedstaden er der kun få offentlige og billige uddannelsessteder. Næsten alle skoler er private. Jo bedre kvalitet, jo dyrere. Nogle forældre kan tage del i udgifterne. Andre hverken kan eller vil. Eller måske er der slet ingen forældre.

Men helt generelt kan følgende årlige priseksempler nævnes: op til 7. klasse 500 kr - 7.-10 klasse 750 kr - 10-12. klasse 1.000 kr med mindre det er Kathmandu for så 1.500 kr - College 2.200 kr - University 3.500 kr -

sygeplejerske, tandtekniker 5.000 kr - tandlæge 6.000 kr - læge 15.000 kr. Disse priseksempler er i høj grad vejledende og en lang række personlige forhold gør sig gældende.

Før du går ind i dit barns ønske om at støtte en videre uddannelse, så rådfør dig med mig. De unge har meget svært ved at forstå, hvad et budget er og lige så svært ved at indhente relevante oplysninger, og særdeles svært ved at forklare hvad der ligger ude i fremtiden. Jeg har efterhånden udviklet et budgetskeema, som blot skal udfyldes med de relevante økonomital, og så kan man lynhurtigt se om det hele hænger sammen. Det har vore børn også svært ved at finde ud af at udfylde korrekt, men så kan de få hjælp hos Namgyal. Først når donor accepterer budgettet, beslutter vi at diskutere sagen videre med studenten. Ofte viser budgettet et så stort underskud, at donor hverken kan eller vil dække det. Hvis du kommer i den situation; men alligevel føler det som et svigt, at du ikke kan hjælpe dit barn videre, så må vi opfordre dig til at søge hjælp hos familie, venner, kollegaer, bekendte. For HPØ fond kan kun gå ind med kortvarige og akutte tilskud. Ikke med langvarige støtter.

HVOR LÆNGE ER DONOR FORPLIGTET TIL AT STØTTE

Det er i sidste ende kun dig der bestemmer, hvor længe du føler, at du får noget for dine penge. Men hvis du stopper din støtte midt i et forløb, så kan det nemt gå hen og blive et voldsomt svigt. Nogle af børnene kan godt få råd til selv at fortsætte indtil næste afgangseksamen, men andre kan ikke og må stoppe midt i et forløb, og har dermed spildt deres tid og er ikke kommet et skridt videre. Du bør derfor føle dig forpligtet til at fortsætte til udgangen af Underskolen (5.) eller Mellemskolen (8.) eller Realskolen (10.) eller Gymnasiet (12.). Så har du og dit barn da opnået en eksamen.

Du skal helt berettiget forvente en række ting fra dit barn, hvis du vil gå videre efter at et af trinene er opnået. Du skal efter Mellemskolen kunne forvente en god og nær kontakt med breve på et forståeligt engelsk. Du skal forvente eksamenskarakterer i First eller Second Division og ved indgang til universitetet i First og bedre halvdel af Second. Du skal forvente er godt fremmøde i skolen og gode udtalelser fra lærerne, og at deres personlige hygiejne og omsorg er i orden. Du skal forvente at dit barn ikke dumper. Du skal forvente at dit barn kan udtrykke idéer om sin egen fremtid, at han/hun har en drøm. Hvis dit barn ikke lever op til disse krav, så kan det godt være, at det slet ikke er modent til at studere, men ville være meget bedre tjent med at blive gift og dyrke jorden. Vi skal passe på at børnene ikke bare går i skole for forældrenes ambitioners skyld og for at modtage dit scholarship til familiens opretholdelse. Men selvfølgelig skal du også lytte til forklaringer og måske tage dem for gode varer en enkelt gang eller to. Forklaringen med at det er svært at opnå gode karakterer ude i bjergskolerne pga dårlige lærerkræfter er delvis sand, men der er alligevel en del lyse hoveder, der formår det.

Især skal vi alle være ret forsigtige, før vi lader barnet

tage øDet Store Springö. Springet til Junbesi eller Salleri er ikke så galt. Der er fortsat kontakt til hjemmet, og de møder jævnlige bekendte på vej til marked. Men at lade et dummerhoved tage springet til Kathmandu kan ende i personlig deroute. Hvis de ikke formår at koncentrere sig om studierne i storbyen, så har de alt for nemt ved at få dårlige vaner eller rage sig usundheder til. Måske kan de svinge sig op til et eller andet, men de kan snarere forsumpe. Og måske i en sådan grad, at de ikke kan vende hjem. Og hvis de vender hjem som et flop, hvordan mon de så modtages af familie og venner.

Men det kan være svært at sige stop, når nu din student så forfærdelig gerne vil studere videre i Kathmandu. De har ofte urealistiske forventninger om hvad deres donor og HSP kan præstere. Der er en masse historier i omløb, om hvordan det nærmest ser ud som om studenterne kan plukke pengene fra diverse donor-organisationer og godtroende vesterlændinge. Også indenfor vores eget scholarship program findes historier der ligner. Og for en lille student kan det være svært at se forskellen på sin egen situation og den heldiges. Måske er den heldige bare mere heldig, eller måske klogere, eller måske er der et nærere forhold mellem donor og modtager. En vis stopklods har vi indført, idet vi kan forlange af studenten fremviser et holdbart budget og giver os en grundig forklaring på hvorfor og hvorledes. Den der kan klare en sådan opgave, har måske fortjent at få en chance.

Men der er kun dig selv til at tage endelig stilling og beslutte, hvornår der skal siges stop. Selvfølgelig kan du spørge en af os, der kender dit barn, om råd, og selvfølgelig vil vi også fortælle dig det, hvis vi fornemmer at du er i gang med en bjørnetjeneste.

BREVE og GAVER

Send breve og gaver gennem HIPRON.

Nepal har et Postvæsen. Men som dansker gør du dig næppe forestillinger om på hvor lavt et niveau et sådant øvæsenö kan fungere. Post fra Danmark til Nepal er ringere stillet end fra Nepal til Danmark.

Post til Kathmandu fungerer for de nepalesere, som har oprettet en Postbox, og oftest er brevet fremme i boxen i løbet af et par uger. Men boxen bliver jo kun tømt, når box-ejeren fra tid til anden kommer ind omkring posthuset. Der er hverken adresser eller postbude i storbyen.

Post fra Kathmandu til Danmark fungerer vældig fint og er oftest fremme på en lille uge. Nogle nepalesere tror at ðrecom-menderet brevöer sikrere på at nå Danmark. Dette er ikke tilfældet, og er et rent pengespild og træls, når du skal helt på posthuset for at hente det.

Der går postbude ud på landet en gang imellem, men jeg har aldrig fundet ud af efter hvilket system. De fleste breve når aldrig frem, men ind imellem dukker der breve op, som er sendt fra Danmark flere år forinden. Breve afsendt fra Solu til Danmark kommer ofte frem, omend med nogen forsinkelse - fra nogle måneder op mod et halvt år. Små tynde breve er hurtigere og sikre end store. Pakker er meget usikre. Pengesedler i breve er ekstremt usikkert, så lad være med det.

Men HIPRON har en postbox, hvortil du både kan sende pakker og breve, som Namgyal sørger for bliver leveret til dit barn. Men det tager adskillige timer at tømme den, så Namgyal render nødigt forgæves. Du skal derfor sende ham en email, når du har sendt din post afsted, hvor du fortæller ham hvilken dato brevet blev afsendt og for pakkens vedkommende, hvor stor og hvor tung. Så regner han selv ud, hvornår den ankommer. Du skal skrive følgende adresse på brevet:

<p>Himalayan Project Nepal (HIPRON) To ödit barns nummer, navn og landsbyö G.P.O. box 8974 E.P.C. 168 Katmandu Nepal</p>

Hvis det bare drejer sig om et brev til din student, så er det både hurtigere, nemmere og billigere at sende en email til HIPRON. Så printer Namgyal det ud og afleverer det. Email til HIPRON sendes til hipron@wlink.com.np

Breve den modsatte vej pakker Namgyal sammen i en fælles kuvert og sender til mig. Men jeg sender dem først videre ved først givne lejlighed, da det både koster penge og især tid. Somme tider oversætter han brevene og sender dem per email.

Tidligere har jeg ageret postmand, når jeg skal til Nepal; men må desværre begrænse det til breve og pengesedler. Min rygsæk er i forvejen temmelig tung og det koster overvægt - i princippet op til 10\$/kg per flyskift - så jeg medbringer ikke noget der vejer mere end 20 gram og fylder mere end et brev.

Hvis du gerne vil sende en pengeseddel til dit barn, så de selv kan købe noget tøj eller andet der er behov for, så er det kun muligt gennem et sendebud. Og det gør jeg gerne. Du skal putte en dansk pengeseddel i en kuvert med afsenderadresse, dit barns nummer, navn og adresse (husk nummer, da mange børn hedder det samme) - men også skive udenpå kuverten, hvor stor sedlen er. Denne kuvert putter du i en ny kuvert, hvor du skriver min adresse: **Kurt Lomborg, Kjeldbjergvej 34, 7800 Skive**. Så skal jeg nok aflevere den indre kuvert uåbnet til dit barn, og veksle til Rupees lige på stedet. Husk at dit barn er ufatteligt nysgerrig efter, hvem du er, og hvad du laver, så medsend et billede af dig, din familie, dit hus, din hund og hvad der ellers betyder noget for dig, og skriv også et lille brev. Hvis du skriver på engelsk, så oversætter Namgyal til nepali. Hvis du skriver på dansk, så oversætter jeg til Namgyal, der oversætter videre. Det er faktisk rigtig hyggeligt, så hold dig ikke tilbage. Jeg elsker det.

Og endelig, hvad så med selv at tage derom og hilse på studenten. Jeg giver gerne gode råd til rejsen, og Kipling Travel sørger for resten.

PROCEDURE

Vi modtager en masse ansøgninger hvert år. Nogle er mangelfulde, andre mangler billede. Nogle ansøgere er opportunister fra velstillede familier, andre lyver om detaljer. Men de der passerer nåleöjet og godkendes bliver uploaded på hjemmesiden www.nepalhelp.dk under knappen öStudiöstötteö. Som siden er bygget op i øjeblikket, er ansøgerne delt op i forhold til det sogn, hvor de bor. Dette sogn kan ses på oversigtskortet.

Ansøgerne er indsat i et skema med billede og en lille kort tekst, der beskriver deres alder og livs-situation og hvilket beløb der ansøges om. Når du derefter klikker på billedet, så åbner hele ansøgningsskemaet med alle tilgængelige informationer.

Ansøgningsskemaet er somme tider lidt mangelfuldt. Dette skyldes først og fremmest, at det skema, som barnet

udfylder med hjælp af en skolelærer eller anden skriftklog er skrevet på engelsk, hvilket er et absolut fremmedsprog for dem alle. De forstår derfor ikke altid spørgsmålet og har svært ved at skrive svaret. Vi prøver nu at indføre ansøgningsskemaer på nepali og håber på mere kvalitative skemaer fremover, men til gengæld bliver der mere arbejde med at oversætte korrekt til engelsk.

Mange finder det svært at vælge et barn eller måske snarere at vælge fra. Nogen føler, at det er en slags menneskehandel. Men så kan du jo bare vælge en af de grimme drenge, som er lidt sværere at afsætte end de kønne børn. Eller en af de lidt dyrere, som også har sværere ved at finde en donor. Du kan også bare maile til mig og fortælle i hvilken retning dine ønsker går, så skal jeg nok vælge for dig. Under alle omstændigheder så vil

den, som du vælger jo få hjælp, mens ingen får, hvis du opgiver.

Når du har valgt dit barn, så send en mail til klomborg@post11.tele.dk og giv mig ansøgningsnummer og navn på barnet og også dit navn, adresse, telefonnummer og mailadresse. Hvis jeg eller ikke er i Nepal, så vil du i løbet af få dage modtage en **Kontrakt** til gennemlæsning og underskrift. Den er skrevet på engelsk for at kunne forstås i både Danmark og Nepal, men på hjemmesiden kan du finde den i en oversat version. Din første opkrævning kommer sammen med kontrakten og vil gælde for den første periode indtil den næste årlige opkrævning sendes ud til alle.

Straks efter at jeg har modtaget din kontrakt og indbetaling retur, sender jeg kontrakten elektronisk til Nepal, hvor den udprintes og leveres af Namgyal ved først givne lejlighed til studenten. Her bliver den læst op og forklaret for studenten og dennes familie, som så underskriver deres del af den, og hermed er forbindelsen etableret, og det første støttebeløb kan udbetales. Kontraktsiden med dit barns underskrift indscannes i Kathmandu og mailes til dig.

Kontrakten binder ikke Donoren på nogen måde og er således blot en formalitet. Juridisk set kan Donoren stoppe til enhver tid uden årsag. Men moralsk håber jeg da, at du som Donor vil føle dig forpligtet til ikke at

ophøre uden grund.

Men Modtageren er bundet af kontraktens vilkår. Hvis studenten ikke overholder de regler, der er opstillet i kontrakten, så har både du og HSP ret til at standse støtteudbetalingen indtil studenten har rettet op på fejlen eller måske ophøre for stedse.

Jeg håber at du ikke faldt i søvn undervejs, og at du synes at du nu ved noget mere om HSP's studiestøtteprogram. Hvis du virkelig vil gøre en forskel for et menneske, som er uden en reel chance, så håber jeg at du igennem HSP's program kan se den helt oplagte og reelle mulighed uden unødige fordyrende mellemlid.

Hvis du tror på, at et fattigt lands fremtid ligger i dens befolknings uddannelsesniveau, så er det her du finder den mest effektive støtte til Nepal.

Hvis du tror på, at et fattigt lands menneskelige og sociale udvikling trives bedst med uddannelse til de svageste, så er det absolut her du skal sætte ind.

Med venlig hilsen
Kurt Lomborg!